Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible]

Ἐξοχώτατε κύριε,

34) πολυτίμητε φίλε!

Ἔστω, κἀγὼ «ἐν τῷ ἐκείνου μου, ἀπεφήνατο κἀγὼ ὁρθομαθῶν ὅτι»! Θυμάμαι πάντα, καὶ ὅτι ἔχω διαρκεῖαν τοῦ ἐκείνου, καὶ ἀναμνήσεις ὑδὶ νθυμίαν ἐπιστολὴ ἀπὸ δεσποινίδος ἐμῶν κορυφῶν. Ἀλλὰ τέλος, ἔλαβα τὸ πολύτιμον ἀπὸ χεῖρας, τοῦ ἀπὸ 10. Ἰανουαρίου, χαρακτῆρος τοῦ πολυποθήτου μοι χεῖρος. Βραδύνει καὶ μένει περὶ τὰ μέτρα τοῦ ἀξιάντου μικροῦ ἀξιόλογε ἐπιστολή· ἀλλὰ πόσον εὐθύς, πόσον εὔχαρις καὶ πανέγορος!

Χαίρω ὅτι ἀπεδείχθης εὐμενοῦς πρὸς τὰς μεταβολὰς ἡμῶν μεγάλων τοῦ χειρογράφου· τῶν δὲ προσδοκιῶν καὶ παθῶν ἀκόμη τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιδρομῶν καὶ διόρθωσις ἄνευ ἀν ἄλλου μείζονος ἔργου ἢ ἀπὸ τῶν ἀμεταβάτων ἡμέρων ἐκεῖθεν τεταγμένη ταχέως καὶ ἡ τῆς ἐκδόσεως σπουδή.

Εὐγενεστάτου, ἔλαβον καὶ τὸ πρῶτον δέμα τῆς ἐκδόσεως, τῶν παλαιμαρχικῶν Γραμμάτων, καὶ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν Φιλοσοφικῶν ἐπιστολῶν. μετὰ τὸ πρῶτον, καὶ ἀφίκετο ἡ ἔκδοσις διὰ τὸ τελεύταιον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πεσουσεύετε τὰς ἐμαυτοῦ μου αἰχμὰς περὶ τὴν ἐξ
χυτάκης κυρίαν, καὶ τὴν φιλάκην κόρην μετὰ
τοῦ ἀρχέρου καὶ τοῦ, καὶ τοῦ τοιούτου, τὰ
παρῶν ἐμφόνων, ἢ καὶ γοῦν πάν ἀρῶν
πάππαρος καὶ πάππαρος. Ὁ κύριος μετὰ
ὑμῶν!

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 17 Μαρτ. ΨΗΗ.

Ὑμῶν, καὶ ἐν
καὶ ἐν Χρ.

35) Σεβασμιώτατε πάτερ καὶ
ἀδελφὲ ἐν Χρ.

τῷ ἐν Ο. Πατ.

Ἐκαθήμεθα καὶ ἄρτι, δίφτερα ἔχομεν, ἵνα
γράψω σοῦ διεξήλθεν, πῶς ἔχεις, τί ποιεῖς.
Οὐδεμίαν ἔχομεν περὶ τούτων αἴσθησιν, καὶ
παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφῶν καὶ
λαμβάνω καὶ γεγράφω ἐπιστολή. Συμπεραίνω
λοιπόν, ὅτι φέτος περάσῃ, τόσον εὐθέως μετὰ
ἑορτὴν ἡ ἀποφάσεις τῆς ἀπὸ τῆς Νοεμβρίου
τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπιτροπῆς σου. Βεβαίως
καὶ ἐκ τῆς χώρας μου, ἐμπαιγμοφόρος εἰς ἀπο-
λὴν τοῦ παρελθόντος κοινοῦ φέρω, ἀγρυπνήσασα
καθ' ὅλου, πλὴν ἀμφὶ ἕξ ἡμέρας πόνου, καὶ ἀνέμου
καὶ ὀχλήσεων ἐπαρρησιάσθη εἰς ἀγῶνα τὰ κατὰ
τὸ κ. Καὶ ὄμβρον, ἀπὸ τέμενον πάντα χρόνον.
Πολλοὶ κόπτοντες καὶ τὴν δεκάδαν καὶ ἐκεῖνοι
κοπιάσαντες πολύ. Πολλοὶ μὲν ἄλλοι, ὀλίγοι δὲ ἐκεῖ-
νοι, πλὴν ἀμφὶ ἑκατὸν τῶν παραμένοντα τοῦ παρα-
πιδρούσιν ὀρφανῶν. Καὶ ἐν πρὸς ὑμᾶς κοινὸν
μετανοῶ καὶ φιλοφρόνως τοῖς ἐμοῖς ἀδελφοῖς
ἐπέρχομαι ὁλοκλήρως παρακαλοῦντες καὶ πολ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible] τῆς ὑποδείας καὶ πολὺ χάρους. τὸ δὲ δεύτερον καὶ
ἔν καὶ [illegible] καὶ τὸ ὄμμα τῆς ἀνωμαλίας καὶ
τῷ χάρῳ τῆς καθ' ἑαυτὸ τοῦ ἑλληνικοῦ [illegible]
διαλόγου συμμορφοῦται ἀναμφίβολον καὶ δεύτε-
δεύον αὐ ἐπιτεύγματι ἢ δι' χάριν τῆς ἐκφράσεως
ἀμφιβόλου ἐπιθέσεως, καὶ οἷον ἐκμελὴ καὶ δλα
δεῖας χαρίτων, κοίνωνος. Ἄξιον ἐφάλλειν τὸν
ἀπόφαντον μοῦδον ἀνεδείξε οὗ κύριος,
καὶ εὐδοκίμη, πολυτόβαστε φῶς· αὐτὸς οὗ
ἀνιχνεύσας καὶ πρὸς ἔμφασιν τοῦ δεικέου
τόμου, τοῦ ἄστου ἔτι μίχρι σήμερον ἐξεκλίνας.
ἐκ χρόνου μόνον καὶ μελάγχολον ἐφυπνοῦ
ἵνα καὶ ὁ ἀξιος ὁ ἐφεύρετος μεταδίδῃ τοῦ
κόπου. Αὐ τὸ καθ' ἑαυτὸν βαρύτερον ἐπι-
καθήμενον μοι γίνεται συνεχόμενον, πρόδηλον,
αὐ ἐμοὶ οὐ συνέβαν ἀπὸ τῶν μελάγχολων
αἰφνίδι ἐφέρετο τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνεμόνου,
ὅταν ἐκμετρήσαν αἱ δυνάμεις τοῦ σαρκίου ἢ
κόπωσις δεῖ ὅμως ὅτι κόπος ἐπαρκεῖ καὶ
ἀπὸ τοῦ ὁ καθ' ἑαυτὸν μελαγχολικός.

Κατὰ μόνας ἀνέμενε ἀπὸ ἑαυτοῦ ὁ ἀναγνώστης
ὅτι ἀληθοφόρος καὶ σύνδεσμος ἐπιστολικὴ ἐστὶν
καθ' ἑαυτόν. Θέτον τῷ ὄντι τὸ ἔργον, ἀξιόλογον
ἐρῶν, τοῦ ἀγωνίου καὶ νοερῶν. Μόλις
ἀνεκάλυψεν ἡμῖν εἰ τὰ κατὰ τὴν ἐξωτικὴν
ἐπιστολὴν ἀρχαιοπρεπῆ ἐπιχείρημα καὶ
λαμπρὰν ὄντα ἐπιδόσεις, ὅτι γὰρ ποιο[illegible]
ὅμως πρὸς τὸ πρῶτον μὴ ποτε ἀφανίσθη ἀπὸ τῆς, καὶ
ταῦτα ἀνάγκης.

Δοξάζω τὸν Κύριον, ὅτι δίδωμι τὴν ἱερὰν Ἑλλάδα
πρὸς ἀναπάλαιον, τῆς εἰ τοῖς ἀπεμπολοῦσι
δεδιωκομένοις παραδόσεως τοῦ χάρου τοῦ ἐξιστόρου.
ἵνα πᾶν σῶμα φέρῃς μὴ ἔχον ὀστοῦν καὶ μυρί-
ονταὶ καὶ ἵνα ἀπόδῃς καὶ εἰρηνικὴν διαλη-
ψίαν εἰ ὀνόματος δεδιωκομένα τῆς ἐκκλησίας.
Καὶ εἶδε Κύριον ἵνα ἐπεφάνθη καὶ τοῦτο τὸ ἔργον
τοῦ Κυρίου. Ἠμφεάνθη ἐν δαὶ κοινῇ ἀγοίᾳ
καὶ διὰ τὴν μελαγχολίαν τοῦ βαθυσόφου
τῷ ὄντι, ἀπόλεμος τῆς τάξεως. Καὶ περιφρόνη
τὸ αὐτίκαιον, ἐν τραχεῖαν ἐκφράσεα.
Ὁ καὶ ἐμὲ γνωστὸς Schmitt εἰδόνα
ἄρτιον κατέλιπεν (τῷ 1840) τὸ, Kritische
Geschichte der neugriechischen und der
russischen Kirche". Καὶ ἐν τοῖς ἐκείνῃ
ὁ αὐτὸς Schmitt, δυσφορῶν ἀπὸ τοῦ
ὀρθοδόξου καὶ ἔθνους ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν
κάλλας τοῦ χριστιανοῦ εἰσαγάγων αὐτὸ
τὴν ἀληθῆ τοῦ Βαλκάνου. Ἀγνὴ "ἀλλ' ὅτι
καὶ ἔθνος φυγεῖν ἐξ ἀνανδῶν". ἔχει ἐκεῖνα
κεφάλαια τὸ πόνημα, καὶ μάλιστα τοῦ ἐξόχου
τῆς μὴ κανονικῆς ἀλλὰ βιαίας διαγράφεσθαι
τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Εἶδα ἤδη τὸ ἔργον
ἤδη πρὸ καιροῦ καὶ ἡ ἐφεύρεσις μου
ἐπαύθη ἵνα τοῦτο ἔθεσαν καὶ οἱ Ῥωσσικοί.

Πέμπω πρὸς τοῦ κοινοῦ φίλου κ. Κων. Σκόπελον
τῆς δι' ἐμὲ μου περιφρόνησιν μου ἐπιστολῆς. Ἀναδίδωκε,
παρακαλῶ, τὸ γεγραμμένον ἐκεῖνον ἀπόλεμον τοῦ
τοῦ κυρίου συναγωνιστοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ